

Bilag 22.

København, den 13. Februar 1908.

Til Udenrigsministeriet.

Paa den mig af det høje Ministerium givne Foranledning skal jeg med Hensyn til den af Hr. Dr. Fraenkel i 1904 mod Ministeriet anlagt Sag, hvori jeg, efter 1. Januar 1905 at være konstitueret som Kammeradvokat, indtraadte paa Ministeriets Vegne, tillade mig følgende Bemærkninger:

Naar jeg trods Hr. Kammerjunker Bernhoffs ved Dr. Fraenkels bestemte Erklæring i hans Indlæg af September 1904 fremkaldte Tvivl om Rigtigheden af sin Opfattelse af Samtalen i Sommeren 1901, en Opfattelse, der gik ud paa, at Hr. Fraenkel ønskede, at den ham tilkommende Godtgørelse for Tjenesteudlæg Kr. 2,835.22 skulde udbetales til Hr. Prokurator Haar her i Byen, bestemt tilraadede Ministeriet at føre den anlagte Retssag igennem, var det, fordi jeg ikke tillagde Hr. Bernhoffs Opfattelse af hin Samtale og hans derpaa byggede Fremstilling nogen afgørende Betydning for Sagens Udfald, og at jeg i hvert Fald mente, at en Domsafgørelse, selv om den gik Ministeriet imod, dog vilde indeholde en saadan Fremstilling af de faktiske Forhold, at der ikke blev et eneste Punkt tilbage, hvortil nogen af de Insinuationer, Hr. Fraenkel under Sagen havde rettet mod Ministeriet, kunde finde Fæste.

Det vilde blive klart, at hvis en Dom tilkendte Hr. Fraenkel de af ham krævede Kr. 2,835.22, kunde det kun ske paa Grundlag af en ren Formalitetsfejl fra Ministeriets Side — en saadan, som det i Almindelighed ikke anses særlig rosværdigt at benytte sig af.

Forholdet var jo nemlig det, at Hr. Fraenkel havde opgivet til Ministeriet som sin herværende Fuldmægtig Hr. Prok. Haar og anmodet om til denne at indbetale de maanedlige forfaldende Gage- og Opholdsbeløb. Dette skete da ogsaa lige fra først af, ligesom der ogsaa til denne udbetaltes en Hr. Fraenkel tillagt Kontorholdsgodtgørelse. Det var ikke saaledes, at disse Penge af Hr. Haar udelukkende skulde anvendes til Betaling her i Landet. Det var mindre end Halvdelen, der udbetaltes her, medens den største Rest maanedlig tilsendtes Hr. Fraenkel fra Hr. Haar.

Med Hensyn til Refusion af Tjenesteudlæg paa hvilede det Hr. Fraenkel i Henhold til Konsularinstruksen samtidig med Regnskabets Fremsendelse at anføre, hvorledes han ønskede den ydet. Da han saavel for 1898 som 1899 havde fremsat Begering om, at Beløbet tilsendtes ham, skete dette. For 1900 hævede han Beløbet ved sin personlige Nærværelse her, for 1901 fremsatte han atter Ønsket om direkte Tilsendelse. Derimod fulgte der med hans Regnskab for 1902 ingen Anvisning om, hvorledes han ønskede Beløbet indbetalt. Ministeriet mente da, at denne Tavshed var ensbetydende med Ønske om, at Udbetalingen skete til Hr. Haar, og kunde selvfølgelig kun blive bestyrket i denne Antagelse ved, at Hr. Fraenkel, som ved Ministeriets Brev af 3. Marts 1903 blev underrettet om, at Indbetalingen vilde Sted til Hr. Haar, ikke med et Ord tilkendegav sin Misbilligelse heraf og stillede Forlangende om en anden Betalingsmaade.

I sit Indlæg erkendte da ogsaa Hr. Fraenkel, at da Udbetalingen af de 2,835 Kr. faldt sammen med hans Afskedigelse og forestaaende Hjemrejse, vilde det have været u hensigtsmæssigt, om Ministeriet havde sendt ham Beløbet til Buenos Aires, og det heldigste vilde være at udbetale det til Hr. Haar, hvis det ikke havde været saa ulykkeligt, at Hr. Haar kort efter viste sig at være insolvent, hvad hverken han eller Ministeriet anede. Der kunde da fornuftigvis ikke herske to Meninger om, at Ministeriet paa dette Punkt havde handlet efter, hvad det maatte tro var til H. Fraenkels Bedste, og i Overbevisning om, at denne alt forud havde givet Anvisning herpaa eller i alt Fald bagefter vilde godkende det. Derfor forekom det mig saa uforvarsligt, at Hr. Fraenkel kunde skrive i sit i Sagen fremlagte Indlæg: „Det er min faste Overbevisning, at der til Grund for den (o: Indbetalingen til Hr. Haar) foreligger ganske andre Motiver end de fremførte“ — og jeg mente, at en Dom i alt Fald vilde have belært ham om, at det var Udslag af ganske sygelige Forfølgelsesforestillinger, naar han kunde tro andet end, at Ministeriet opfattede Hr. Haar som Hr. Fraenkels Tillidsmand ogsaa for dette Beløbs Vedkommende, saaledes at det trygt kunde udbetales til ham.